

M. Kemal Dinle Bağları Kopardı!

M. Kemal'in ölümünün 49. yıldönümünde, Milliyet gazetesinde „Yabancı Gözüyle: Atatürk ve Devrimleri“ isimli bir seri yayınlandı.

Seriye hazırlayan Tarık Dursun K.'nin „tarafsız, gerçekçi ve serinkanlı“ olarak vasıflandırdığı İngiliz yazar David Hatham'ın 10 Kasım 1987 tarihli Milliyet'te yayınlanan 1971'de yazdığı makalesinde enterasan tesbit ve değerlendirmeler bulunuyor:

„Atatürk ve çevresindekilerin amacı, Türkleri batı uygarlığının ve Avrupa'nın bir parçası haline getirmektir. Türkiye ile Avrupa arasındaki en büyük engelin din olduğunu da Atatürk çok iyi hissetmişti. Tarihçiler ne yazarlarsa yazsınlar, halkın büyük çoğunluğu Avrupa'ya 'Hıristiyan âlemi' olarak bakıyordu. Ya da geçmişin hıristiyanlık merkezi olarak görüyordu. İslam dünyası ise, hem batı, hem de Avrupa değildi.

„ŞAPKA GAVUR İŞİYDİ!“

Bu nedenle, Mustafa Kemal'in 1920 ile 1930 yılları arasında gerçekleştirdiği olağanüstü devrimlerin çoğu, dolaylı ya da dolaysız hep dinle ilgiliydi. Türkiye'yi İslamlık'tan ve İslamlık temellerinden ayırma konusunda Mustafa Kemal Atatürk oldukça ileri gitmişti. Halifelik müessesesini kaldırmıştır. Okullarda din eğitime son vermiştir. Osmanlılar döneminde Türkler'in yaşantısında önemli yeri olan tekkeleri de kapattırıştır. Fesi yasaklamış, şapkayı kabul etmiştir.

Bu, gerçekte İslamiyet'e karşı bir başkaldırı, bir tür ayaklanmaydı. Çünkü, müslüman başındaki fesle namaz kılarken, alnını secdeye değdirebiliyordu. Şapka bir 'gavur' işiydi.

Fakat Mustafa Kemal bununla da yetinmemiştir. Türkler'in bin yıla yakın bir süreden beri dillerini yazmak için kullandıkları Arap alfabesini de yasaklamıştır. Yerine Latin harflerini kabul etmiştir. Çünkü Arap alfabesi zor olduğu gibi, dinle de yakından ilgiliydi.

Arap alfabesi yalnız Kur'an'daki yazı biçimi değil, bütün din edebiyatının ve camilerdeki kutsal levhaların da yazısıydı. Aslında güzel bir yazı biçimi olan Arap alfabesi, İslamiyet resim ve heykeli yasakladığı için, İslam sanatında doğrudan doğruya bir güzellik ifadesi durumunu almıştı.

Mustafa Kemal Atatürk, İslamiyet'le bağları koparma işlemini tamamlamak için, resim ve heykel sanatlarını da içtenlikle destekliyordu. Ayrıca, Türkçe'ye girmiş olan Arapça ve Farsça kelimelerin de ayıklanması işlemini başlatmış, yerlerine

Türkler'in İslamı kabul etmelerinden önceki dönemde kullandıkları kelimeleri kullandırmıştır. Alfabenin değiştirilmesi, dilin arınması, kırk yaşından küçük kuşakları hemen bütünüyle İslam kültüründen uzaklaştırmak gibi bir sonuç doğurmuştur.

ANAYASADAN İSLAM İBARESİNİ ÇIKARTTI!

Mustafa Kemal bununla kalmış mıdır?

Hayır! Yani sıra Şeriat'ı kaldırıp batı hukukunu getirmiştir. Yasalarda Türk halkının yaşantısına uygun bazı değişiklikler yapılmakla birlikte aslında Avrupa yasaları yürürlüğe konulmuştur. İslamiyet'in en kutsal yönlerinden biri de yasa

olduğuna göre, böyle bir devrimi özellikle bir İslam ülkesinde gerçekleştirmek, gerçekten olağanüstü şaşkınlık vericidir. Türkiye'den başka hiçbir İslam ülkesi Şeriat'ı kaldıramamış, en ileri geçinenleri bile yalnızca kuralları yenileştirmek ve günün koşullarında uydurmakla yetinmişlerdi.

Mustafa Kemal, Türk anayasasından devletin dini İslam olduğu ibaresini de çıkartmış, Türkiye'yi laik bir devlet yapmıştır. Türkiye laikliği kabul etmekle resmen İslam dünyasından çekilmiştir.

Ama ne var ki, Türkler bugün her zamankinden de çok müslümandır. Devlet olarak Türkiye ile Türk halkı arasında çok garip bir fark vardır. Türkler müslümandır, ama artık Türkiye bir İslam ülkesi değildir!

<http://www.hilafet.org>